

MEOSZ OTTI SAJTÓFIGYELÉS

A Magyar médiában a mozgáskorlátozottakról és a MEOSZ interaktív portálján a 108 egyesület által közölt információk tallózása

A sajtóban megjelent információk -- MÉDIA HÍREK --

Nők kedvezményes nyugdíja 2017-ben

Nyugdíjkorhatárunk betöltése előtt 2017-ben is csak azok a hölgyek igényelhetnek nyugdíjat, akik teljesítik a nők kedvezményes nyugdíjának három feltételét: legalább 40 évi jogosultsági idejük van, amelyből alapesetben legalább 32 évet kereső tevékenységgel szereztek, és azon a napon, amelytől kezdődően az öregségi nyugdíjat megállapítják számukra, biztosítással járó jogviszonyban nem állnak.

Jogosultsági időnek minősül a munkával szerzett szolgálati idő, valamint a terhességi-gyermekágyi segélyben, csecsemőgondozási díjban, gyermekgondozási díjban, gyermekgondozást segítő ellátásban, gyermekgondozási segélyben, gyermeknevelési támogatásban és a súlyosan fogyatékos vér szerinti vagy örökbe fogadott gyermekére tekintettel megállapított ápolási díjban eltöltött idővel (vagy ezekkel egy tekintet alá eső, 1998. január 1-jét megelőzően) szerzett szolgálati idő.

A munkával szerzett szolgálati időnek főszabályként legalább 32 évnek kell lennie, kivéve azt a hölgyet, akinek a súlyosan fogyatékos vér szerinti vagy örökbe fogadott gyermekére tekintettel ápolási díjat állapítottak meg – az ő esetében elegendő a 30 év munkával szerzett szolgálati idő. A sokgyermekes családanyák további kedvezményt szereznek, ha legalább öt gyermeket nevelnek. Ilyenkor egy évvel, majd minden további gyermek esetén további egy-egy évvel, de összesen legfeljebb hét évvel csökkenhet a munkával szerzett szolgálati idő követelménye.

Nem minden szolgálati idő számítható be a jogosultsági idő tartamába. Jellemzően ilyen figyelembe nem vehető időtartamok: a tanulmányi idő, az álláskereső támogatások, a rokkantsági vagy rehabilitációs ellátás, valamint a nagykorú hozzátartozó ápolása miatti ápolási díj folyósításának tartama. Nem számítható be a megállapodás alapján szerzett szolgálati idő, továbbá a passzív (a munkaviszony megszűnését követően folyósított) táppénzen töltött idő sem.

forrás: lokal.hu

Élet és úszás, mosollyal! – Elképzelni a lehetetlent 7. rész

Éppen egy országos versenyre készültek a Csalogány Diáksport Egyesület speciális olimpiikon úszói, amikor „meglestük” őket az edzésen. A komoly munka, a rajt és a fordulók gyakorlása mellett a jókedv és a mosolyé volt a főszerep.

Mozgássérült, sportot szerető újságíróként feladatomban tekintem, hogy sajátos élettörténeteket mutassak be. Éppen ezért Valczer Hajni fotóriporter kolléganőmmel – aki egy hatéves kislány anyukája – olyan sorozatot találtunk ki, amelyben utánpótláskorú, a Magyar Speciális Olimpia Szövetség versenyrendszerében sportoló, értelmi sérült gyerekeket mutatunk be családjaikkal. A riportok során készült fotókból pedig kiállítást szeretnénk szervezni. [Elképzelni a lehetetlent](#) című sorozatunk 7. része.

Marcit eleinte nehezen lehetett foglalkoztatni, mert nagyon kicsi és szétszórt volt, sokáig egyéni tréningeken tudtam vele részt venni (egy játék, egy feladat), ebben az évben van először a csapatedzésen és most már nyolcvan százalékát megcsinálja csapatban is annak, amit kérünk – mesélte Oravecz Éva, Marci edzője, aki egyben a Magyar Speciális Olimpia Szövetség úszás szakágának vezetője is.

– A Csalogány DSE-ben vannak olyan sportolók is, mint Marci, akik nem a Csalogány Iskolába járnak. Az egyesületünkben szívesen látjuk az iskolából már kinőtt, de mozogni vágyó sportolókat, hiszen nem szeretnénk, ha kizárólag az iskola éveire szorítkozna a mozgás. Az élet az iskola után is folytatódik. Felkeresnek minket néha szülők, hogy egyesületet találjanak, mert ahova a gyermekük jár, ott nincsenek ilyen lehetőségek. Ilyenkor összesen egy feltételt szabunk, hogy tudjunk együtt dolgozni – tette hozzá az edzőnő.

Ebben a sportágban egyébiránt remekeltek a mieink a tavalyi Speciális Olimpia Nyári Világjátékain, hiszen a magyar úszók összesen hat érmet szereztek a Világjátékok úszóversenyei során az „angyalok városában”, Los Angelesben.

Washingtonból indult

A Special Olympics International (S.O.I.), az értelmi fogyatékosággal élő emberek nemzetközi szervezete 1968-ban jött létre Washington D.C.-ben. A Nemzetközi Olimpiai Bizottság pedig 1988-ban ismerte el a Speciális Olimpia Mozgalmat mint a világ egyetlen sportszervezetét, amely a nevében viselheti az olimpia kifejezést. A Speciális Olimpia Mozgalom kitalálója és alapítója Eunice Kennedy Shriver volt.

Kennedy asszony elképzelése, amely végül megváltoztatta a világot, az volt, hogy az értelmileg sérült emberek is hallathassák a hangjukat. A világnak meg kell mutatni, hogy megérdemlik, hogy méltósággal, tisztelettel és igazsággal bánjanak velük és ezt világosan, tisztán és drámaian megtehetjük a sportpályákon. A sporton keresztül demonstrálhatják vágyaikat, örömeiket és versenyképességüket, vagyis egyszóval humanitásukat.

Az uszodába Marcit édesanyja is elkísérte.

– Tizenegy hetes terhes voltam, amikor közölték velem, hogy valószínűleg Down-szindrómás lesz a kisbabám – emlékszik vissza az édesanya. – Ennek ellenére a férjemmel egy percig sem fordult meg a fejünkben, hogy elvetessük. Azt szoktam mondani, hogy volt rá hét hónapunk felkészülni, és tudtuk, hogy mit vállalunk. Már a kórházban nagy öröm és boldogság volt, amikor kezembem tarthattam őt. Felejthetetlen emlék! – mesélte Anikó, aki pszichiáterként praktizál. Az úszóbajnok Marci hétköznapi délelőttöként a Budapest XII. kerületében lévő Fekete István Általános Iskola és Szakiskolába jár, amely egy speciális gyógypedagógiai intézmény. Délutánoként úszásra, dzsúdóra, logopédiára és különböző fejlesztésekre, valamint különórákra jár.

– Budapesti nagyszülei már nem élnek, korábban ők is nagyon sokat segítettek a mindennapokban a fiam nevelésében. Manapság olykor-olykor egy dadus vagy bábiszitter segítségét vesszük igénybe, ha például a férjemmel elmegyünk színházba – mondta az édesanya.

A Down-szindrómás fiúnak van egy középiskolás és egy egyetemista testvére, nagyon szeretik őt.

– Egyikükkel állandó közös program a torna, az erősítés. Most éppen Marci egyik kedvenc gyakorlata a fekvőtámasz – mesélte Anikó. – Marci életét felnőttként egy lakóotthonban képzeljük el, ahol a hozzá hasonló sérült emberekkel él majd együtt, és ahol reméljük, boldogan, aktívan és tevékenyen tölti el mindennapjait, mivel nem akarjuk terhelni testvéreit az ő állandó ellátásával – zárta szavait bizakodó jövőképpel az édesanya.

forrás: lokal.hu

Hátrányból erényt

A riói játékokat felvezető Ötkarikás tízesek című sorozatunkhoz hasonlóan a paralimpiákhoz kötődően is összegyűjtöttünk tíz sztorit: drámai sorsokkal, csempészárúval, plüsslefánntal és Hosszú Katinka edzőpartnerével is találkozhatunk.

TRABANTTAL, HASZNÁLT TRIKÓKKAL

Az ötfős magyar csapat egy Trabanttal és egy Volkswagen Bogárral utazott ki a németországi Heidelbergbe, pihenésként egy salzburgi uszoda napozóágyain aludtak – ilyen előzmények után született első érmünk 1972-ben. A küldöttség vezetője, Fejes András – aki 17 évesen szenvedett nyaki gerinctörést, miután a strandon hátulról ráugrott valaki – eredetileg asztaliteniszező volt, mégis 60 méteres kerekesszék-hajtásban lett harmadik. Bronzérme ma már történelmi siker, hazatérésekor viszont csak az érdekelte a sporthivatalt, hogy miként disszidált a csapat egyik tagja, s hogy visszaadják a használtan kapott címeres trikókat.

ARANY TÖRÖLVE ÉS CIPÓBE REJTVE

Tauber Zoltán nyakába akasztották az első aranyat, aki kisgyerekként egy felrobbanó ágyúlövedék miatt veszítette el mindkét kézfejét, ám ujjak nélkül, az ütőt két csonk kezével fogva is kiválóan megtanult pingpongozni. Az 1976-os Torontolympiad döntőjében a félkarú, de ép kezével játszó svéd ellenfelét verte meg, a dobogóról lelépve viszont a torontói nagykövet borzasztó hírt közölt vele: a faji megkülönböztetés politikáját folytató Dél-Afrika részvétele miatt csapatunk bojkottálja a játékokat. Úszóink rajthoz sem állhattak a döntőkben, küldöttségünk másnap keseregve hazautazott, s az összes magyar eredményt törölték. Az aranyérmeket viszont senki nem kérte vissza, bár Tauber nem is adta volna könnyen: „Elrejtettem a cipőmbé, hogy azt mondhassam, elvesztettem.”

AMERIKAI ÁLOM

Bár olimpikonjaink a szocialista tábor bojkottja révén nem utazhattak el a Los Angeles-i játékokra, mozgássérült honfitársaink ott lehettek a maguk 1984-es versenyén. Köztük a csípőficamos Jeszenszky Attila, aki úszóként négy aranyat nyerve küldöttségünk legeredményesebb sportolója volt. „Akkor, 17 évesen három dolgot akartam: győzni, csajozni és szétrézni a világban” – meséli. A szocializmusból kiszakadva szédületes élmény volt nekik, hogy New Yorkban felülhettek az őket kísérő motoros rendőrök Harley Davidsonjára.

MICSODA FORDULAT!

Becsey János – akinek központi idegrendszeri sérülése van, a teljes jobb oldala bénult – 1992-ben két aranyérmét is nyert az úszók között, de azt is legalább ekkora sikernek tartja, hogy 2000-ben, 32 évesen élete legjobbjalával második lett 200 vegyesen. Ráadásul 1988-ban újoncként bronzérmét nyert, de a szülői utazás másról is emlékezetes: „Hazafelé a vámmmentességünknek köszönhetően be tudtam hozni az országba húsz bőrdzsekit és negyven Lacoste-pólót, s ezeket eladva annyi pénzem összegyűlt, hogy meg tudtam venni belőle életem első autóját, egy Ford Caprit.”

MINDEN FRONTON BIZONYÍTOTT

Szekeres Pál máig az egyetlen a világon, akinek olimpiai és paralimpiai érme is van. Ötkarikás bronzát 1988-ban, a törvívó csapat tagjaként szerezte, de 1992-ben már a paralimpiai dobogó te tején állt. A kettő között történt dráma – a bonni világkupáról hazafelé tartó kisbuszuk az útról lesodródva felborult, s a társával az indulás előtt helyet cserélő Szekeres kerekesszékebe kényszerült – nem vetette vissza, sőt, 1996-ban további két paralimpiai aranyat gyűjtött. (A baleset idején egyébként csupán két hete járt együtt szerelmével, de ő is kitartott mellette, holott Szekeres a kórházban fekvé szakítani akart vele.) Rióba pedig sikeres sportvezetőként utazott, a kerekesszékes vívás versenyigazgatójaként tevékenykedik.

HÁROM ARANYRA HÁROM BRONZ

A részvételi rekorder, a még Rióba is készülő Vereczkei Zsolt már az utóbbi három paralimpián (2004, 2008, 2012) szerzett három bronzérmét is büszkén mutogathatná, ám előtte, 1992-től sorozatban három aranyat szerzett. Ráadásul az egyik leggyorsabb, az 50 méteres hátúszó számban tudott 12 éven át az élen maradni. Hiába, hogy fejlődési rendellenesség következtében könyökénél véget érnek a karjai, és hogy árvaházban, majd nevelőszülők segítségével cseperedett fel, igazán vidám ember. Nevetve meséli például, hogy 15 évesen, Barcelonában a végletekig kihasználta az ingyenes büfét: „Már a füleimen jött ki,

de azért rendre lenyomtam még egy jégkrémet vagy kólát.” A bajai paralimpikon egyébként éveken át együtt edzett Hosszú Katinkával.

NEVEZETES VÁLTÓSIKER

1996-ban kacifántos körülmények között állhatott a dobogó tetejére négy paraúszónk, miután megnyerték a 4x50 méteres vegyes váltót. Azazhogy igazából másodikként hozta a célba a csapatot Engelhardt Katalin (rajta kívül Zámbó Diana, Ráczkó Gitta és Járomi Mónika alkotta a kvartettet), ám a versenybírók szabálytalan úszás miatt kizárta az eredetileg győztes franciákat. Ráadásul sokáig úgy tűnt, a mieink nem is indulhatnak, aztán az utolsó pillanatban megkerült az elkallódott és rendben leadott nevezési lapunk – melyről amúgy készült másolat, csak épp az atlantai repülőtérré tartó bőröndök egyikében lapult...

ELEFÁNTTAL, FÜLBEVALÓVAL

Pásztory Dóra sikereinél – 2000-ben és 2004-ben bajnok lett, és van további három érme – csak a kabalái különlegesebbek. Sydney-ben olyan fürdőruhában versenyzett, amilyenben korábban Egerszegi Krisztina, s állítja, 16 évesen csoda történt vele. A hiányosan fejlett kezekkel úszó paralimpikon (két kezén összesen öt ujja van) négy évre rá, Athénban plüsseléfantját a karjára tetováltatta, s míg az eredeti a lelátón „drukkolt”, ő a négyes pályán, négyes számot formáló fülbevalóban tempózott a 200 méteres vegyes úszás döntőjében – így védte meg címét.

HALÁL HELYETT ÚJRAKEZDÉS

A vívó Dani Gyöngyinek aranya nincs a paralimpiákról – bár még az is lehet, hogy Rióban ez megváltozik –, de ötszörös ezüstérmes. Úgy nyert meg majdnem mindent, hogy csaknem mindent elveszített: 16 évesen, kamaszkori elkeseredettségében öngyilkos akart lenni, leugrott egy négyemeletes ház tetejéről. A zuhanást túlélte, de elszakadt a gerincvelője, s ezzel új élet kezdődött számára, mélyen hívó lett. A kerekesszékes vívók versenyein túl 2010-ben a téli paralimpián sílécen is szeretett volna bizonyítani, ám versenye előtt a szobájában egy szerencsétlen esés következtében történt lábszárcsonttörés ezt megghiúsította.

CÍMVÉDÉS, TARKÓN CSAPVA

Sors Tamás 16 éves volt, amikor 2008-ban világsúccsal paralimpiai bajnok lett 100 méter pillangón. „Hirtelen jött a siker, nehezen dolgoztam fel” – mondta a jobb kezén végtaghiányos úszó arról, hogy miért vonult majdnem vissza utána. Szerencsére végül csak néhány edzést hagyott ki, a londoni paralimpiát nem, s meg is védte címét. Pedig szörnyű éjszakája volt előtte: „Mintha valaki tarkón csapott volna, hogy ne aludjak.” De a versenyre erőre kapott,

rádásul kategóriáján belül nyert még egy ezüstöt és egy bronzot is. A riói triplázás sem álom csupán...

forrás: valasz.hu

Kerekesszékkal tett meg több mint 5500 kilométert

Képzeld el, hogy egész életedet egy lakásban kell töltened, hogy onnan évente alig párszor jutsz ki, egyetlen kapcsolatod a külvilággal egy televízió. Aztán képzeld el, hogy mindennek hirtelen vége szakad: menekülnöd kell – és egy egy kerekesszékhez vagy láncolva. A kurd Nujeen Mustafa Aleppóból Németországig araszolt, több mint 5500 kilométert tett meg azért, hogy új életet kezdhessen. Történetét az a brit tudósító írta meg, aki 2013-ban Malala önéletrajzi regényét is lejegyezte.

A tinédzser **Nujeen Mustafa** élete nagy részét szíriai otthonában töltötte, egyik legfontosabb kapcsolatát a külvilággal az a parabolaantenna jelentette, ami házuk tetején sugározta a jeleket. A televízió volt a legjobb barátja, ezen keresztül tanult meg angolul, de elképesztő történelmi és lexikális tudását is a dokumentumfilmeknek köszönheti.

2015-ben aztán nagyot fordult vele a világ: neki is el kellett hagynia otthonát. Családjának nem volt annyi pénze, hogy valamennyien Németország felé vegyék az irányt, így a szülők úgy határoztak, ők Törökországban maradnak, két lányukat pedig továbbküldik abba a német városba, ahol bátyjuk él.

A lányok 2015 szeptemberében akkor érték el a magyar-szerb határt, amikor a kerítést kihelyezték; akkor naponta 3-4 ezer ember lépte át a határszakaszt. A kerekesszékes lányt a többi menekült maga elé tolta, abban reménykedtek, a magyarok szíve megemehül, és kinyitják a határt. De nem így történt.

Időközben a média is felfigyelt a kerekesszékes lányra, **Christina Lamb** tudósító kapcsolatba is lépett vele – beszélgetéseik eredménye pedig egy [könyv](#) lett, ami részletesen leírja azt a több mint 5600 kilométert, amit Szíriától Németországig bejárt.

Története abban az ötödik emeleti, aleppói lakásban kezdődik, ahonnan Nujeen szinte soha nem jutott ki, a házban ugyanis nem volt lift. Csak akkor hagyhatta el otthonát, ha valaki vállalta, hogy le- és felcipeli őt. Amikor útra kellett kelniük, minden új volt számára, fogalma nem volt arról, milyen lehet úton lenni, korábban soha nem utazott buszon, vonaton, hajón vagy repülőn.

Aleppóból észak felé indultak el, Manbij-ba, abba a városba, amit előbb a szír lázadók foglaltak el, majd az ISIS. A család előbb Törökországba menekült, de tudták, a háborúnak még sokáig nem lesz vége, így elhatározták, hogy egészen Európáig mennek. Izmir városa felé vették az irányt, tudták, itt dolgoznak azok az embercsempészek, akik gumicsónakon Görögországba juttatják a lányokat.

A két testvérnek várnia kellett a hajóra, és végül ők is aznap indultak útnak, amikor a kis [Aylan Kurdi](#), akinek testét később partra sodorta a víz. Nujeen – bár mozogni nem tud – csónakba ült. Útja során megfenyegették, ha rizikós lesz a helyzet, súlyos kerekesszékét a vízbe hajítják. Szerencsájük volt, átjutottak.

Leszbosz-szigetén körülbelül egy hetet kellett várniuk, amíg elkészültek azok a papírok, amikkel Athénba, onnan Szalonikin keresztül Macedóniába juthattak. Nehezen, de sikerült átjutniuk Szerbiába is.

A lányok hosszú útjuk során folyamatosan olyan embereket – embercsempészeket, taxisokat, fuvarosokat – kerestek, akik fizetség ellenében továbbszállították őket. (Velük ellentétben sok menekült előre kifizette az egész utat). Több ezer kilométeres útjuk mintegy 6000 euróba került, a pénzt a család folyamatosan – a Western Union bankon keresztül – utalta.

forrás: nlcafe.hu

Egy fontos dolgot már rég kikapcsoltak Amerikában

Valami olyasmit, ami Európában még működik. Igaz, ennek tényleg semmi köze Trumphoz, de igazol egy kedvelt összeesküvés-elméletet.

A világban van jó pár olyan összeesküvés-elmélet, ami azt próbálja vázolni, mennyire tehetetlen az ember a világgal szemben. Például hiába nyomjuk meg a zebránál az “átkelnék” gombot, az igazából nem is befolyásolja a közlekedési lámpák működését, csak placebo, hogy nyugalomban várakozzon a jónép. Vagy például hiába nyomkodjuk a liftben az ajtót csukó gombot, az csak világítani fog megnyugtatóan, de az ajtó maga akkor záródik, amikor kedve tartja. Na, ez utóbbi az Egyesült Államokban már tényleg így van.

A Nemzeti Felvonóipari Szövetség (bizony, ilyen is van) ugyanis nemrég nyilvánosságra hozta, hogy [a liftajtókat záró gomb már jó ideje nem működik az Államokban](#), egész konkrétan 1990-ben köteleztek arra minden kapcsolódó szolgáltatót, üzemeltetőt és gyártót, hogy ezt a gombot “kössék ki” a rendszerből.

Az ok egy olyan törvénycsomag volt, amelyben a fogyatékkal élők közlekedésének és életének könnyítésével kapcsolatos rendelkezéseket gyűjtöttek össze. Ezek egyike kimondja, hogy a felvonókba olyan automatikus rendszereket kell beépíteni, amelyek biztosítják az ajtók nyitva tartását legalább annyi ideig, hogy egy kerekesszékes, vagy más járást segítő kiegészítővel élő utas is könnyen és biztonsággal be tudjon szállni.

Szóval odakint tényleg hiába nyomkodnánk az ajtózáró gombot: az ajtó akkor csukódik, amikor ő szeretne.

A Philadelphia-i Drexel Egyetem pszichológia professzora, John Kounios szerint az ilyen, úgynevezett “fehér hazugságokat” máskor is használták már, és igazából fontosak az ember lelki egyensúlya szempontjából. Ha ugyanis megnyomhatunk egy gombot, ami után valami történik, és azt hisszük, a kettő összefügg, azt az érzetet adja, hogy mi irányítjuk az eseményeket. Ha ugyanis az ember azt érzi, hogy tehetetlen egy bizonyos szituációban, az depresszív érzetekhez vezethet.

Európában egyelőre nincs ilyen szabály, legalábbis nem tudni arról, hogy a liftajtókat záró gombokat errefelé is csak dísznek használnák a gyártók. Aztán persze ki tudja. Lehet szépen erről is elméleteket gyártani.

forrás: 24.hu

Lehetek KATÁ-s rokkantsági ellátás mellett?

Azt szeretném megkérdezni, hogy 38 % egészségi állapotú, rokkantsági ellátásban részesülő egyéni vállalkozó lehet-e KATA-s és ha igen, akkor mennyi a járuléka? 25 vagy 50 ezer forint?

A 2012. évi CXLVII. törvény szerint kisadózó tételes adójának alanya lehet bármely egyéni vállalkozó azzal, hogy az ingatlan bérbeadási tevékenység viszont kizárt. Így természetesen a 38 % egészségi állapotú, rokkantsági ellátásban részesülő egyéni vállalkozó is lehet KATA adóalany.

Amennyiben az egyéni vállalkozó a tárgyhoz egészséges rokkantsági ellátásban részesül, és egészségi állapota a rehabilitációs hatóság komplex minősítése alapján 50 százalékos vagy kisebb mértékű, akkor a vállalkozó nem minősül főállású kisadózónak. Ezért ebben az esetben az egyéni vállalkozó havi 25 ezer forint tételes adót fizet.

forrás: hrportal.hu

Nyugdíjemelés: figyelem, itt a kormány terve 2017 januárjától!

Csupán 0,9 százalékkal emelkednek 2017. január 1-jétől a nyugdíjak, illetve a különféle rokkantsági, fogyatékosági, rehabilitációs ellátások – derül ki a kormány.hu oldalon közzétett rendelettervezetből. Ugyanilyen mértékben növekedne a rokkantsági járadék összege is.

Az [rendelettervezetben](#) közölt nyugdíjemelés mértéke megegyezik a kormány által a jövő évi költségvetés tervezésekor várt 0,9 százalékos infláció mértékével. A várakozás elég optimistának tűnik annak ismeretében, hogy a jegybank 2,3 százalékos inflációt jelzett előre 2017-re.

Január elsejétől 0,9 százalékkal kell emelni az addig megállapított vagy folyósított

- öregségi nyugdíjat,
- özvegyi nyugdíjat,
- szülői nyugdíjat,
- árvaellátást,
- baleseti hozzátartozói nyugellátást,
- mezőgazdasági szövetkezeti öregségi, munkaképtelenségi, özvegyi járadékot,
- mezőgazdasági szakszövetkezeti tagok növelt összegű öregségi, munkaképtelenségi, özvegyi járadékát,
- korhatár előtti ellátást,
- szolgálati járandóságot,
- átmeneti bányászjáradékot,
- balettművészeti életjáradékot,
- rokkantsági ellátást,
- rehabilitációs ellátást,
- baleseti járadékot,
- bányászok egészségkárosodási járadékát,

- fogyatékosági támogatást,
- vakok személyi járadékát,
- a Magyar Alkotóművészeti Közalapítvány által folyósított ellátásokról szóló kormányrendelet alapján folyósított ellátást,
- polgármesterek közszolgálati járadékát,
- a honvédek jogállásáról szóló törvény szerinti kiegészítő rokkantsági támogatást.

A rokkantsági járadék havi összege 2017. január 1-jétől 34 785 forint lesz, ami szintén mindössze 0,9 százalékkal több az ideinél.

Változna [a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény](#) végrehajtásáról szóló 168/1997. kormányrendelet 62. paragrafusának (7) bekezdése is. A módosítás szerint a saját jogú nyugellátást és az özvegyi nyugdíjat, baleseti özvegyi nyugdíjat 2017. január 1-jétől havi 87 115 forint összeghatárig lehet együttesen folyósítani. A hatályos rendelet szerint ez az összeg 86 335 forint lett volna januártól.

Új, 8/A paragrafussal egészülne ki a megváltozott munkaképességű személyek ellátásaival kapcsolatos eljárási szabályokról szóló [327/2011. kormányrendelet](#), mely a következőképpen szólna:

„A 2016. december 31-ét követő kezdő időponttól megállapított rokkantsági vagy rehabilitációs ellátásra való jogosultság esetén az Mmtv. 9. §-a és 12. §-a szerinti alapösszeg mértéke 95 350 Ft.”

Utóbbi módosítás felettébb érdekes, mivel lényegében kormányrendelettel írnának felül egy törvényi rendelkezést. A megváltozott munkaképességű személyek ellátásairól és egyes törvények módosításáról szóló [2011. évi CXCI. törvény](#) (Mmtv.) 9. paragrafusának (3) bekezdése ugyanis azt rögzíti, hogy az alapösszeg 2016. évben 94 500 forint.

forrás: adozona.hu

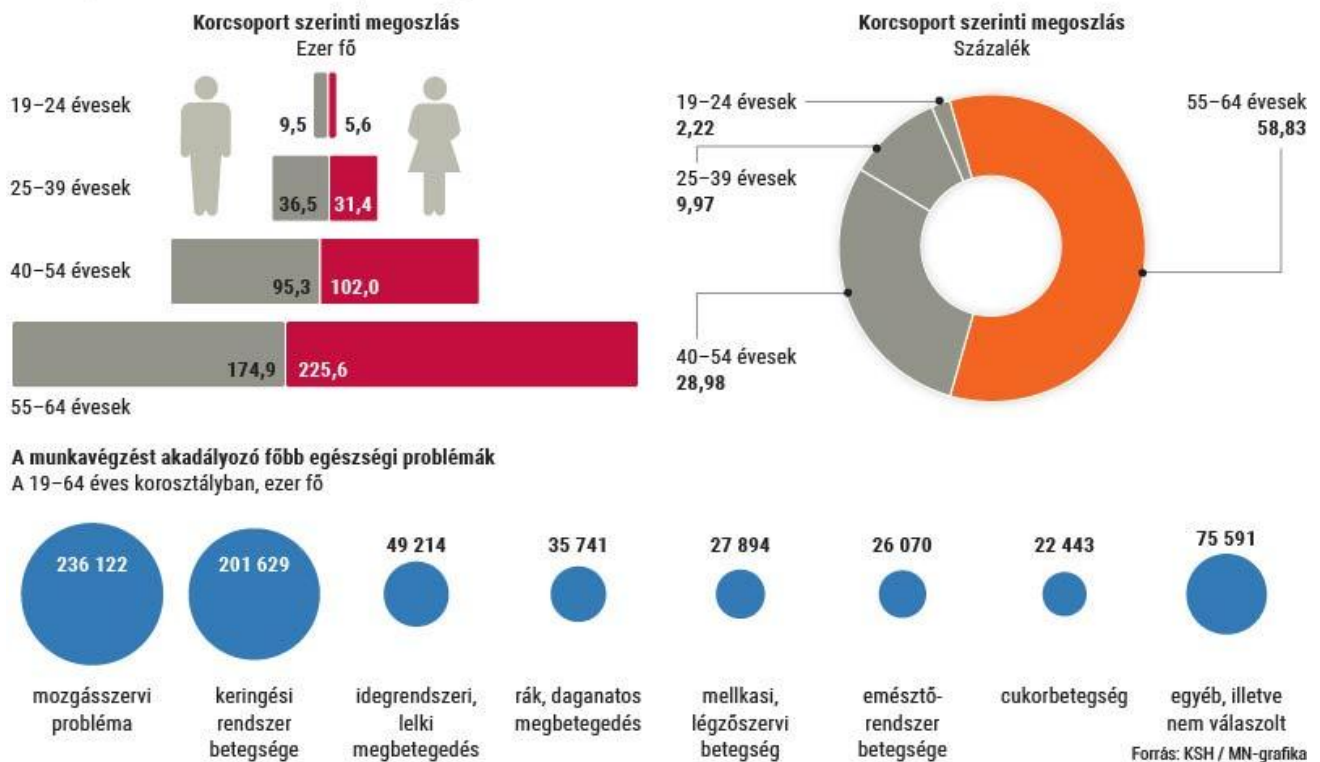
Nem húzzák ki a magyarok a nyugdíjig

Minden harmadik 60–64 éves ember súlyos egészségi problémával küszködik, ezért képtelen nyolc órában dolgozni

A 19–64 éves magyarok 11,3 százaléka, mintegy 681 ezer ember minősült megváltozott munkaképességűnek tavaly, ami nemzetközi szinten meglehetősen magas arány, és 2011 óta lényegében nem sikerült változtatni a mutatókon. Akkor az érintettek 11,5 százaléka tartozott ebbe a csoportba – derül ki a 2015-ös munkaerő-felmérés lapunk által megismert kiegészítő adatfelvételéből, amely a megváltozott munkaképességű magyarok jellemzőit és munkaerőpiaci helyzetét igyekszik feltárni. A Központi Statisztikai Hivatal (KSH) által publikált adatok szerint a megváltozott munkaképességűek négyötöde a 45–64 év közötti korosztályból került ki, ezen belül az érintettek 60 százaléka, 400 ezer ember 55 évnél idősebb, vagyis több százezer olyan, évekkal a nyugdíjküszöb előtt álló ember van, aki már képtelen vagy csak korlátozottan tud dolgozni. A felmérés rámutat: minden harmadik 60–64 éves olyan egészségi problémával küzd, amely megnehezíti vagy akár lehetetlenné teszi számára a munkavégzést. A felvétel során megváltozott munkaképességűnek az minősült, aki

valamilyen tartós, legalább hat hónapja fennálló egészségi vagy szervi eredetű problémával küzd, és ez a munkavégzés valamely dimenzióját (például annak jellegét, hosszát, a munkahelyre történő közlekedést) korlátozza.

A megváltozott munkaképességűek adatai

A részletes adatokból az is kiderül, hogy óriási a különbség a megváltozott munkaképességűek megoszlásában mind az iskolai végzettség, mind a lakóhely szempontjából. Míg 100 felsőfokú végzettségű 19–64 évesből mindössze három tartozott ebbe a kategóriába, addig a legfeljebb nyolc osztályt végzetek közül huszonöt. Ennek egyik oka, hogy az egészségi állapot erősen függ a társadalmi státustól, illetve a szellemi munka a fizikainál kevésbé vezet mozgásszervi problémákhoz. Megyénként is jelentősen különbözik a megváltozott munkaképességűek aránya. A két szélső értéket 2015-ben Baranya, illetve Győr-Moson-Sopron megye képviselte. Míg előbbiben a vizsgált korosztály 18,3, addig utóbbiban mindössze 5,5 százaléka tartozott ebbe a csoportba.

Azt is vizsgálták, hogy milyen egészségi probléma idézi elő a korlátozott munkaképességet. Az érintettek több mint egyharmadánál mozgásszervi eredetű probléma okozza a bajt. Második helyen a keringési rendszer betegségei álltak, ezek az érintettek 30 százalékánál voltak a háttérben. A férfiaknál és a nőknél is ugyanazok a vezető egészségi problémák, de előbbieknél – vélhetően azért, mert közülük többen végeznek fizikai munkát – a mozgásszervi problémák lényegesen gyakoribbak. A nők között egyébként több a megváltozott munkaképességű: 11,9 százalékuk tartozik ebbe a kategóriába, míg a férfiaknak csak 10,7 százaléka.

A megváltozott munkaképességűek közel fele egyébként olyan háztartásban él, amelynek nincs foglalkoztatott tagja, miközben az épek esetében ez az arány mindössze 10 százalék, ami jelzi súlyosan hátrányos helyzetüket. A 19–64 éves magyar népesség foglalkoztatási rátája 66,4 százalék volt tavaly, ezen belül a megváltozott munkaképességűeké csupán 20,8 százalék, vagyis még mindig csupán minden ötödik megváltozott munkaképességű embernek

van munkája. Az, hogy egy megváltozott munkaképességű dolgozik-e, nagymértékben függ attól, hogy egészségi állapotánál fogva jogosult-e valamilyen ellátásra, vagy sem. Az adatok szerint az érintettek háromnegyede részesül valamilyen rendszeres pénzbeli juttatásban – ami jellemzően nyugdíj vagy járadék. A csoport azon tagjainak, akik nem kaptak pénzbeli ellátást, 53 százaléka dolgozott, míg a nyugdíjban vagy járadékban részesülőket mindössze 12 százalékos foglalkoztatási ráta jellemezte. A felvétel idején foglalkoztatottnak nem minősülő megváltozott munkaképességűek 90 százalékanak volt korábbi munkatapasztalata, de közel kétharmaduk már nyolc évnél hosszabb ideje nem dolgozott.

Az alacsony foglalkoztatottság ráadásul a megváltozott munkaképességűek esetében magas (18 százalékos) munkanélküliségi rátával párosul, és esetükben a magasabb iskolai végzettség csak kisebb védelmet jelent a munkanélküliség ellen, mint az egészségesek esetében.

A megváltozott munkaképességűek között sokkal magasabb a részmunkaidőben vagy határozott idejű munkaszerződéssel dolgozók aránya. Tavaly közülük majdnem minden negyedik ember (22,1 százalék) szerződése határozott időre szólt, míg az épek esetében ez csak minden tizenkettedik emberre volt igaz. A megváltozott munkaképességűek kétötöde dolgozott részmunkaidőben, ami egyben azt is jelenti, hogy a nyolc óránál rövidebb munkavégzés egyik jellemző indoka Magyarországon éppen a megromlott egészségi állapot. Ezzel szemben az otthoni munkavégzés és a távmunka körükben az átlagosnál kevésbé volt elterjedt. A felmérés rámutat arra is, hogy a megváltozott munkaképességűek nagyobb arányban tartoztak a fizikai munkát végzők közé, és azon belül is erősen felülreprezentáltak voltak a képzettséget nem igénylő, egyszerű segédmunkát végzők körében.

forrás: mno.hu

Abszurd kihívást jelent az iskoláig eljutni egy kerekesszékes férfinak

Hiába kérte, nem kapott a Volántól akadálymentes buszt az utazásához egy kerekesszékes férfi. A Budapesten élő Koller Sándor Nyíregyházáról Baktalórántházára szeretne eljutni, ahova esti gimnáziumba jár. Hiába igényelt azonban akadálymentes járművet, az Észak-magyarországi Közlekedési Központtól az a válasz érkezett: bár van ilyen buszuk, nem tudják biztosítani a férfi számára. A Mozgáskorlátozottak Egyesületénél azt mondják: kötelesek gondoskodni a fogyatékos emberek szállításáról a közlekedési vállalatok – tudósított csütörtökön az RTL Híradó.

Koller Sándor kényszerűségből Budapestről Szabolcs megyébe, a 260 kilométerre lévő Baktalórántházára jár esti gimnáziumba. Hiába keresett ugyanis a fővárosban, csak vidéken talált olyan középiskolát, ahol van esti képzés, és akadálymentes az épület.

Budapestről vonattal megy Nyíregyházára, onnan pedig busszal utazik tovább Baktalórántházára. A MÁV-nak és az Észak-magyarországi Közlekedési Központnak is jelezte, hogy kerekesszékekkel utazna. A Volántól azonban elutasító választ kapott.

Írásban közölték vele, hogy nem tudják teljesíteni a kérését. A cég válasza szerint más vonalaikon vannak ugyan alacsonypadlós buszaik, de azok „átvezénylése megnyugtató módon nem valósítható meg”.

Koller Sándor szerint nevetséges, hogy a huszonegyedik században amiatt kell izgulnia, leveleznie, hogy el tud-e jutni az iskolába, mert nincs alacsonypadlós busz vagy nem akarnak ilyet átirányítani.

A Mozgáskorlátozottak Egyesületeinek Országos Szövetségénél azt mondják: rendelet írja elő a szállítási kötelezettséget. A közlekedési vállalatok kötelesek a fogyatékkal élő utasok szállításáról gondoskodniuk. Emellett Magyarország ratifikálta a vonatkozó ENSZ-egyezményt, amelynek alapján 2007 óta vállalnak kötelezettséget arra, hogy ezen a területen megoldják a felmerülő problémákat – emlékeztetett Kovács Ágnes elnök.

Az *RTL Híradó* kereste az ügyben az Észak-magyarországi Közlekedési Központot, arra voltak kíváncsiak, hogy miért nem tudnak akadálymentes buszt adni, ha azt rendelet is előírja. A társaságnál a jogszabály egy másik pontjára hivatkoztak: ez arról szól, hogy ha a jármű vagy az infrastruktúra miatt nem tudják biztonságosan elszállítani a mozgáskorlátozott utast, akkor megtagadhatják azt – szerintük most erről van szó.

Koller Sándor a buszprobléma miatt eddig háromszor nem tudott eljutni az iskolába. Az Észak-magyarországi Közlekedési Központ viszont legutóbb már azt ígérte: pénteken tudnak már számára alacsonypadlós buszt biztosítani - derül ki a tudósításból.

videó:

http://hvg.hu/itthon/20161110_abszurd_kihivast_jelent_iskolaba_eljutni_egy_budapesti_kerekesszekezes_ferfinek

forrás: hvg.hu

Különleges gasztro-show a fiatalokért Nyíregyházán

Nyíregyháza – Különleges gasztro-show helyszíne lesz december 9-én a megyei könyvtár: fogyatékkal élő fiatalok versenyeznek majd, azonban a nem mindennapi küzdelemnek csak győztesei lesznek.

A „versenyzőknek”, akik a saját tempójukban és képességeik szerint haladnak, karácsonyi hangulatot teremtve kell ünnepi díszbe varázsolniuk az asztalt, ahová szendvicseket, gyümölcssalátát és könnyű vacsorát fognak tálalni, amit a vendégekkel közösen fogyasztanak el. Amíg ők dolgoznak, ismert és népszerű művészek szórakoztatják a közönséget, olimpikonjaink pedig élménybeszámolót tartanak.

A rendezvényre érkezők láthatják-hallhatják Zám Andrea, Munkácsi Anita és Nagyidai Gergő színművészeket, Helebrandt Máté gyalogló, Veres Amarilla kerekesszékes vívó és edzője, Pákey Béla beszámolóit – a műsorvezetői feladatokat a Bencs Villa programszervezője, Orémusz Maja vállalta el.

A műsor részeként bemutatkoznak a fiatalok is, kiderül, hogy ki miben erős és tehetséges, de természetesen szó lesz arról is, hogy az eseményt szervező Fiatal Fogyatékkal Élők Otthonáért Egyesületének (FIFOT) mi a célja a nem mindennapi viadallal.

– Kimondva nagyon egyszerűnek tűnik, hogy miért is küzdünk, a megvalósítás ennél sokkal nehezebb – mondta lapunknak az egyesület elnöke, Tolnainé Sitku Erika, aki maga is érintett: a fia gyengén látó.

Lelkesen, nagy lendülettel

– Egy olyan lakóotthont szeretnénk létrehozni Nyíregyházán vagy a környékén, ahol a fiatal fogyatékkal élők állandó felügyelettel és a segítségnyújtás lehetőségének igénybevételével gyakorolhatják az önálló életvitelt, ahol biztonságban, de nem elkülönülten élhetik mindennapjaikat.

Tavaly hoztuk létre az egyesületet, mert szülőként azt tapasztaltuk, hogy erre nagy szükség volna a megyében. Lelkesen és nagy lendülettel kezdtük el a munkát, folyamatosan keressük a lehetőségeket, a megfelelő pályázatokat, építjük a kapcsolatokat, mindent, ami segíthet bennünket a célok megvalósításában.

Nem adjuk fel, mert tudjuk, hogy a gyerekeinknek meg kell tanulniuk, meg kell tapasztalniuk az önállóságot. Rendszeresen találkozunk, kézműveskedünk, kirándulunk, kerti partikat tartunk, farsangolunk, karácsonyi ünnepséget szervezünk. Az együttléteket mindenki igényli, a szülők és a fiatalok egyaránt.

Keressük a kapcsolódási pontokat a hasonló problémával küzdő szervezetekkel, intézményekkel, de őszintén el kell mondanom: a helyzetünk nem egyszerű. És nemcsak azért, mert állami források nélkül próbálunk fennmaradni, hanem azért is, mert az érintett családok egy része nem akar, vagy nem tud szembenézni a problémával. Szemléletváltásra van szükség a fogyatékkal élő gyermeket nevelő szülők és az egész társadalom részéről. Ezen fiataloknak is szükségük van inspirációra, inger- gazdag környezetre a fejlődésükhöz, azonban vannak, akik nem így nevelik sérült gyerekeiket, rengeteg élménytől fosztva meg ezzel őket. A mi fiúnk aliglátó, de megtanult biciklizni, lovagolni, síelni, mindenhová

elvisszük, így nagyon sok pozitív impulzus éri. A siker azon is múlik, hogy mennyien állunk az ügy mellé – mondja Tolnainé Sitku Erika.

forrás: szon.hu

"Szociális munkásként nem erre esküdtem fel"

Országos sztrájkot hirdet december 5-re a szociális ágazatban dolgozókért a Magyar Közalkalmazottak, Köztisztviselők és Közszolgálatban Dolgozók Szakszervezete - jelentette be Boros Péterné. A szervezet elnöke szerint az alacsony bérek miatt egyre nagyobb a munkaerőhiány, jelenleg legalább kilencezer munkavállaló hiányzik a rendszerből, ezért rövid időn belül ellátási nehézségekre kell számítani.

"Szabó G. Katalin vagyok, 23 éve szociális munkás. Naponta 12 órát dolgozom, amíg szegény családoknak segítek, én is tönkremegyek, havonta 122 200 forintot viszek haza. Többet már nem tudok dolgozni, ha ez így megy, nem fogok tudni segíteni" - olvasható a Magyar Közalkalmazottak, Köztisztviselők és Közszolgálatban Dolgozók Szakszervezete (MKKSZ) egyik sztrájkra buzdító plakátján. A december 5-re meghirdetett kétórás munkabeszüntetést csütörtökön, a Szociális Munka Napja (november 12.) alkalmából rendezett konferencián jelentette be Boros Péterné.

Az MKKSZ elnöke elmondta: a szociális ágazatban fenntarthatatlanná váltak a munkafeltételek, a gyermekvédelem, az idősgondozás, a pszichiátriai betegek és a hajléktalanok ellátása terén dolgozókat az alacsony bérek, a munkaerőhiány, a leterheltség egyre kiszolgáltatottabbá teszi.

"A szociális ágazatban dolgozók bére évek óta a legalacsonyabb. Most érkeztünk el oda, hogy riadót kell fűjnünk. Az ágazatban dolgozók 91 százaléka nő. Nekik nemcsak az ellátottakért, de gyermekeikért is felelősséget kell vállalniuk. Nem lehet az a megoldás, hogy az alacsony bérek miatt külföldön kelljen munkát vállalniuk. Ebben a helyzetben a nyolc-tíz százalékos kormányzati béremelési ajánlatot már nem fogadhatjuk el" - fogalmazott az érdekvédő. Az MKKSZ azt követeli, hogy január elsejétől harminc százalékkal növekedjen az ágazatban dolgozók keresete, a munkavállalókat ágazati kollektív szerződés védje, és hogy a Szociális Munka Napja fizetett munkaszüneti nap legyen.

Boros Péterné lapunknak elmondta: a dolgozók sztrájkhajlandóságát november végéig mérik, a munkabeszüntetéssel kapcsolatos dokumentációt 4500 intézményhez juttatták el. "Az viszont már most látszik, hogy nagy az elégedetlenség. Nemcsak a munkaerőhiány felszámolása, de a jelenlegi munkavállalók megtartása is komoly gondot okoz" - mondta az MKKSZ elnöke, hozzátéve: a munkaerőhiánnyal kapcsolatban a január végi állapotokról kaptak adatokat a kormánytól, akkor mintegy nyolc százalékos szakemberhiány volt. Ez a szám a szakszervezet becslései szerint azóta tíz százalékra növekedett. A szociális szférában több mint 90 ezren dolgoznak, vagyis legalább kilencezer ember hiányzik. Boros Péterné hangsúlyozta: minden feltétele megvan egy törvényes, országos ágazati sztrájknak, és várják a szakszervezeti védelmet kereső munkavállalókat.

A szociális szférában dolgozók elkeserítő helyzetét jól szemléltette a csütörtöki konferencián Farkas Zsuzsanna előadása is. A Szegényeket Támogató Alap Egri Alapítványának

kuratóriumi elnöke olyan észak-magyarországi településekről mutatott képeket, ahol az egyre nagyobb munkaerőhiány miatt nincs szociális munkás, családok, gyerekek minden segítség, védelem nélkül élnek - helyenként nyirkos pincelakásokban. Adatok bizonyítják: ma Magyarországon legalább 470 ezer hátrányos helyzetű gyermek él, közülük mindössze 130 ezret tudnak elérni a szakemberek. Ám Farkas Zsuzsanna említett olyan történeteket is, amikor épp a szociális munkások közbenjárása nehezíti meg egy-egy szegény család életét. Egyre több olyan eset lát napvilágot, amikor a gyermekvédelmi dolgozók a rossz anyagi körülményekre hivatkozva emelik ki a családokból a gyerekeket

A szakember szerint a dolgozók leterheltsége mellett komoly gond az is, hogy gyakran összemósodik a hátrányos és a veszélyeztetett helyzet közötti határvonal. A Társaság a Szabadságjogokért Hiányzó emlékek címmel kampányt is indított a diszkriminatív gyermekkiemelési gyakorlat ellen. A konferencián levetítették a civil jogvédő szervezet kampányfilmjét is, amelyben családok történetét mutatják be, valamint megszólal benne Szarka Alexandra szociális munkás, a Város Mindenkié csoport aktivistája is. "Nem akarok fenyegetni, kontrollálni, büntetni csak azért, mert valaki szegény és kiszolgáltatott. Nem akarok javaslatot tenni arra, hogy lakhatási problémák miatt emeljék ki a gyermeket a családból. Szociális munkásként nem erre esküdtem fel" - mondta.

Balog, az örök optimista

Minden rendszer annyit ér, mint azok munkája, akik működtetik, és mivel a magyar szociális rendszerben kiváló emberek dolgoznak, ezért ez a rendszer nagyon értékes, az egyik legjobb Európában - mondta az emberi erőforrások minisztere. Balog Zoltán elmondta, 93 ezer ember dolgozik jelenleg a szociális szférában, és több mint 800 ezer ember vette igénybe az ellátórendszer valamilyen szolgáltatását az idén január 1. és szeptember 31. között. Czibere Károly szociális ügyekért és társadalmi felzárkózásért felelős államtitkár úgy fogalmazott, azokat köszöntik ezen a napon, akik nemcsak meglátják a másik "meztelenségét", hanem képesek megosztani másokkal azt, amijük van: az idejüket, a tudásukat, a felkészültségüket, a hűségüket és az elkötelezettségüket.

forrás: nepszava.hu

